

शतधन्वानंशतंअनंतान्सहतेधनुर्यस्यतंशतधन्वानं मध्यमपदलोपीसमासः ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ पृषदाज्यं दधि मिश्रमाज्यं कस्यचिदर्थे पुत्रोत्पादनाय निर्मितं तत्पुत्राणां श्वेनपीतं तत्तुरेतोरुधिरयो गंविनापि
तदुदरे गर्भो भवत् सपितुः पार्श्वं भित्त्वानिःसारितो देवैरित्याख्यायिकार्थोऽत्र सूचितः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ अन्हा एकेन शतं पलानि व्यवर्धत द्वादशसमो द्वादशवर्षतुल्यः द्वादशशतपलतुलितो वा भवत् एतावाने
राजानं शतधन्वानं दिलीपं सत्यवादिनं ॥ ये पश्यन्सुमहात्मानं ते पिस्वर्गजितो नराः ॥ ७८ ॥ त्रयः शब्दान जीर्यंते दिलीपस्य निवेशने ॥ स्वाध्यायघोषोज्याघोषो दी
यतामिति वै त्रयः ॥ ७९ ॥ सचेन्ममारस्तं जयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चैव मापुत्रमनुतप्यथाः ॥ ८० ॥ मां धातारं यौवनाश्वं मृतं संजय शुश्रुम ॥ यं देवा
मरुतो गर्भं पितुः पार्श्वं दपाहरन् ॥ ८१ ॥ स मृद्वो युवनाश्वस्य जठरे यो महात्मनः ॥ पृषदाज्यो द्रवः श्रीमांस्त्रिलोकविजयी नृपः ॥ ८२ ॥ यं दृष्ट्वा पितुरुत्संगेशयानं
देवरूपिणं ॥ अन्योन्यमब्रुवन् देवाः कमयं धास्यतीति वै ॥ ८३ ॥ मामेव धास्यतीत्येव मिद्रोथाभ्युपपद्यत ॥ मां धातेति ततस्तस्य नाम च केशतक्रतुः ॥ ८४ ॥ तत
स्तुपयसो धारां पुष्टिहेतोर्महात्मनः ॥ तस्यास्येयौवनाश्वस्य पाणि र्मिद्रस्य चास्रवत् ॥ ८५ ॥ तं पिबन् पाणि मिद्रस्य शतमन्हा व्यवर्धत ॥ स आसीद् द्वादशसमो द्वादशा
हेन पार्थिवः ॥ ८६ ॥ तमिमं पृथिवी सर्वा एका न्हा समपद्यत ॥ धर्मात्मानं महात्मानं शूरमिद्रसमं युधि ॥ ८७ ॥ यश्चांगारं तु नृपतिं मरुत्तमसितंगयं ॥ अंगं बृहद्रथं
चैव मां धाता समरे जयत् ॥ ८८ ॥ यौवनाश्वो यदांगारं समरे प्रत्ययुध्यत ॥ विस्फारैर्धनुषो देवाद्यौरभे दीति मे निरे ॥ ८९ ॥ यत्र सूर्य उदेति स्म यत्र च प्रतितिष्ठति ॥
सर्वं तद्यौवनाश्वस्य मां धातुः क्षेत्रमुच्यते ॥ ९० ॥ अश्वमेधशतेनेष्ट्वाराजसूयशतेन च ॥ अददद्रोहितान्मत्स्यान्ब्राह्मणेभ्यो विशांपते ॥ ९१ ॥ हैरण्यान् योजनो
त्सेधानायतान् दशयोजनं ॥ अतिरिक्तान् द्विजातिभ्यो व्यभजंस्त्वितरेजनाः ॥ ९२ ॥ सचेन्ममारस्तं जयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चैव मापुत्रमनुतप्यथाः
॥ ९३ ॥ ययातिनाहुषं चैव मृतं संजय शुश्रुम ॥ य इमां पृथिवीं कृत्स्नां विजित्य सहसागरां ॥ ९४ ॥ शम्यापातेनाभ्यतीयाद्देवोभिश्चित्रयन्महीम् ॥ ईजानः क्रतुभि
र्मुख्यैः पर्यगच्छद्दसुंधरां ॥ ९५ ॥ इष्ट्वा क्रतुसहस्रेण वाजपेयशतेन च ॥ तर्पयामास विप्रेन्द्रांस्त्रिभिः कांचनपर्वतैः ॥ ९६ ॥ व्यूढेनासुरयुद्धेन हत्वा दैतेयदानवान् ॥
व्यभजत्पृथिवीं कृत्स्नां ययातिर्नहुषात्मजः ॥ ९७ ॥ अंत्येषु पुत्रान्निक्षिप्य यदुद्रुह्युपुरोगमान् ॥ पूरुराज्येभिषिच्यथ सदारः प्राविशद्वनं ॥ ९८ ॥

वप्रायेण पक्वस्य पुरुषस्य भारो भवति ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ अमेदिभिन्ना ॥ ८९ ॥ ९० ॥ मत्स्यान् हैरण्यानि तिसंबंधः ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ शम्यास्थूलबुधः काष्ठदंडः सबलवता क्षिप्रो यावदूरं पतेत्तावान्देशः
शम्यापातः तावतांतरेण पुरःपुरोयज्ञवेदी कुर्वाणो वसुंधरां पर्यगच्छत् परित्यज्य समुद्रतीरं प्राप्त इत्यर्थः ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ व्यभजत्पुत्रेभ्यो दत्तवान् ॥ ९७ ॥ यदुद्रुह्युपुरोयज्ञेन हत्वा दैतेयदानवान् ॥ ९८ ॥